

اینجا و اکنون. گویی دانشمند مسأله را با جوانمردی و اخلاق می‌یابد و از خود می‌پرسد که چه مسأله‌ای در امروز کشور وجود دارد که فقط از عهده من برمی‌آید و در صورت بی‌توجهی من، این مسأله کشور با مشکل مواجه می‌شود و من می‌توانم و باید در این عرصه حضور داشته باشم.

این مسأله اساسی اخلاق است و دانشمندی که با جان این تجربه را کسب کرده است، دیگر به صورت حضوری غمخوار علم است و می‌تواند حضوری اساسی، ماندگار و جدی را در مرزهای علم تجربه کند چون همه ما به صورت حصولی و مثلاً در تبلیغات و شعارها می‌دانیم که علم خوب است و باید منشأ اثر باشد اما از این جمله تا با جان ما همراه و هم‌زبان نباشد، کاری بر نمی‌آید و اوج زیبایی این مسأله اینجاست که گاهی چنان علم و مسأله کشور با جان دانشمند گره می‌خورد که وارستگی و عشق او با شهادت و نهادن همین جان بر سر عهدش، برای همگان آشکار می‌شود و به قول شاعر:

بی‌حسرت از جهان نرود
هیچ‌کس به در
الا شهید عشق به تیر و کمان
دوست



یک استاد معمولی دانشگاه با وظایف آموزشی و پژوهشی تعریف شده در ساختار اداری نبودند و تمایز ایشان با پژوهشگران عادی و کارمندان علمی در حیات علمی ایشان بسیار شاخص و برجسته است. علم برای دانشمند انتزاعی و محتوایی قابل یادگیری نیست بلکه خود زندگی و عین مسأله است.

چگونه علم و مسأله از حالت انتزاعی خارج می‌شود و به حالت انضمامی می‌رسد؟ به نظر می‌رسد با وطن داشتن دانشمند و حضور فعالانه و جدی او در مسأله اصلی

”

زندگی شهید
علیمحمدی به
ما می‌آموزد
که ایشان
صرفاً یک
استاد معمولی
دانشگاه
با وظایف
آموزشی و
پژوهشی
تعریف شده
در ساختار
اداری نبودند
و تمایز ایشان
با پژوهشگران
عادی و
کارمندان علمی
در حیات علمی
ایشان بسیار
شاخص و
برجسته است

[۱] این مقاله با بهره گرفتن فراوان از درس گفتارهای «ساختن، سکنی گزیدن و اندیشیدن» ایراد شده توسط مارتین هایدگر در ۵ آگوست سال ۱۹۵۵ در کالج دارمشتات نوشته شده است. همچنین از مقاله دکتر رضا داوری اردکانی تحت عنوان «شرایط پژوهش در مرزهای دانش» در کتاب نقد فرهنگ توسعه نیافتگی، جلد ۳ (پژوهش علمی و سیاست علم) انتشارات نقد فرهنگ/ ص ۱۵- نیز بهره‌ها برده شده و به جهت ملال آور بودن ارجاعات جزئی، از این کار اجتناب شده. همین‌طور از مصاحبه‌ها و گفت‌وگوهای با اهالی علم و فناوری کشور و بیان تجربه عزیزان در این نوشته بهره‌ها برده‌ام.

۲۸۴۱@Email:alimiri@gmail.com [۲]

[۳] داوری اردکانی، رضا: اخلاق در زندگی کنونی، ص ۳۳۳/ شرایط تاریخی پدید آمدن علم

[۴] همان/ ص ۳۳۸